ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Α'. (ΙΔ').—ΑΡΙΘ. 50 (685) ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ *Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1920.*

ΑΝΑΚΑΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἀνήσυχοι καὶ ἐρευνητικαὶ διάνοιαι ἀσχολοῦνται συντόνως ὅπως διακρίνουσιν ἐν τῇ ἀναστατώσει καὶ ταραχῇ ἃς ἐδημιούργησεν ὁ πενταετὴς παγκόσμιος πόλεμος, σημεῖα προσεχοῦς γαλήνης καὶ εἰρήνης ἑδραίας, ἵνα ἐπανέλθῃ ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας, ὡς ἀποτελέσματος τῆς μεγίστης ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ αἱματοχυσίας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν κ. Λέων Πουρζουὰ ἐγκαινίζων τὸ πρῶτον τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶπεν ὅτι **«ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης γεννᾶται καινὸς κόσμος»** καὶ ἔκτακτος ἀνταποκριτὴς τῆς Λονδινείας ἐφημερίδος «Ἡμερ. Νέα» ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ καινοῦ ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου κόσμου, τὸν ὁποῖον ὅμως ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνακαλύπτει δὲ σημεῖα τούτου ἐν τῇ αἱματοκυλισθείσῃ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου αἱ γυναῖκες ὡς σπουδαιότατον θέμα πρὸς μελέτην καὶ συζήτησιν προτείνουσι τὴν «ἀνατροφὴν τῶν γενεῶν ἐν τῇ διεθνεῖ συνειδήσει καὶ ἀγάπῃ.»

Ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη λοιπὸν τίθεται ὡς ἀρχὴ καὶ ἀφετηρία τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ κόσμου καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθὲς καὶ ὀρθόν, διότι τὴν μεγάλην καὶ παγκόσμιον συμφορὰν τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν ἐπήνεγκεν ἡ ἀπουσία τῆς ἀγάπης ταύτης μεταξὺ τῶν μεγάλων καὶ πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ ἡ γένεσις καὶ ἐπικράτησις μεταξὺ τούτων τοῦ πάθους καὶ τοῦ μίσους.

Ἐν ταῖς ἁγίαις ταύταις τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἡμέραις, μετὰ τοῦ εὐώδους καπνοῦ ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων τοῦ λιβάνου καὶ τῆς ἁλόης ἀντιχεῖ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν αὐτῆς τὸ ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν παράγγελμα ἡ καινὴ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντος:

«Καινὴν ὑμῖν δίδωμι ἐντολήν, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.... Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν...

Εἶναι βέβαιον καὶ ἀληθὲς ὅτι ἡ μεγίστη συμφορὰ ἡ ἐπισκήψασα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος αἰτίαν καὶ ἀρχὴν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἐξάλειψιν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐχθρότητος μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων καὶ ἰσχυρῶν ἐθνῶν καὶ κρατῶν.

Ἀλλ' ἐν τῷ ὠκεανῷ τῶν αἱμάτων τοῦ δεινοτάτου πολέμου οὔτε ἐπνίγη οὔτε ἀπεσβέσθη τὸ διεθνὲς μῖσος καὶ ἡ διεθνὴς ἐχθρότης, τοὐναντίον μάλιστα, αἱ μεγάλαι αὗται ἀνθρώπιναι κακίαι ἐξήφθησαν καὶ ἐνισχύθησαν ἔτι μᾶλλον καὶ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἡττημένων ἐγεννήθη ἄσβεστος φλὸξ ἐκδικήσεως, ἐν ταῖς τῶν νικητῶν δὲ ὑπερφίαλος ἐγωϊσμὸς καὶ κόμπος ἀφόρητος. Καὶ ἐνῷ χωρίζει ἄβυσσος τοὺς τέως πολεμίους, δὲν συνδέει τοὐλάχιστον ἀρρήκτως τοὺς νικητὰς συμμάχους ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ ἀγάπη, διότι διαφαίνονται ἤδη διαφωνίαι καὶ ἀντιθέσεις μεταξὺ τούτων καὶ συγκρούσεις βλέψεων καὶ συμφερόντων αἵτινες οὐδὲν προμηνύουσιν ἀγαθὸν διά τε τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἡ διχοστασία καὶ διχόνοια δὲν ἐκδηλοῦνται μόνον μεταξὺ πολεμίων καὶ συμμάχων ἔτι ἀλλὰ καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν ἰδίων ἐθνῶν, ὥστε νὰ ἐπικρατῇ παρ' αὐτοῖς ἐμφύλιος ἀναίμακτος πόλεμος, ὃν μάτην προσπαθοῦσι νὰ καταστείλωσιν οἱ πολιτικοὶ ἡγέται αὐτῶν. Ἡ ἀκαταστασία καὶ ἡ διατάραξις εἶναι τοσαύτη ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ καὶ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ κόσμῳ ὥστε ἀντὶ τῆς ἐπιζητουμένης εἰρήνης, πᾶς φόβος ὑπάρχει νέας ἐνόπλου ρήξεως, ἧς ἄδηλος μὲν ὁ χρόνος ἀλλ' εἶναι σχεδὸν βεβαία ἐν προσεχεῖ ἢ ἀπωτέρῳ μέλλοντι.

Διὰ μέσου τῆς καθολικῆς ταύτης ἀνησυχίας καὶ ταραχῆς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν ἐν ὑποφώσκει ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ τρομερωτάτου πολέμου, προερχόμενον, ἡ βαθμιαία ἀπελευθέρωσις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἀρχαίων λαῶν αὐτῆς, οἵτινες ἐγένοντο οἱ μεγάλοι καὶ αἰώνιοι διδάσκαλοι τῆς ἀνθρωπότητος.

Πρὸ ἑκατὸ σχεδὸν ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη μετὰ ἡρωϊκωτάτους ἀγῶνας ἑξοντωτικοὺς νὰ ἀπελευθερώσῃ μίαν γωνίαν αὐτῆς, καὶ ἔκτοτε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἧς ἄνευ ἀδύνατον εὕρισκε τὴν ἀδιατάρακτον καὶ σύντονον ἐπίδοσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτῆς.

Κατὰ συγκυρίαν, ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ Πανέλληνες θωπεύομεν τὴν πραγματικότητα τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν ὀνείρων τῆς φυλῆς μας, ἕτερος ἀρχαιότατος λαὸς καὶ μέγα διαδραματήσας πρόσωπον ἐν τῇ παγκοσμίῳ τραγῳδίᾳ, οἱ Ἑβραῖοι μετὰ βεβαιότητος ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας.

Ἐπανέρχεται, ἀρά γε, ὁ κόσμος ἐπὶ τὰ ἴχνη του καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἐκτελεῖ ἐπικύκλους κατὰ διαστήματα κανονικὰ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς;

Ἡ Ἀνατολὴ ἐγένετο ἡ κοιτὶς τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ ἑστία τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς, πολιτισμοῦ ὅμως ἐνέχοντος πολλῷ μεγαλυτέραν ἠθικὴν ἢ σοφίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀθρωπότητα ἐγένετο καὶ πολλῷ εὐρυτέρα καὶ πολλῷ διαρκεστέρα.

Ἕλληνες καὶ Ἑβραῖοι γενόμενοι μικροὶ κατ' ἀριθμὸν λαοί, ἀνεδείχθησαν μεγάλοι καὶ ἀθάνατοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ παρήγαγον διὰ τῆς συγκράσεως καὶ ἑνώσεως τῶν ὑψηλῶν καὶ θείων ἠθικῶν ἀρχῶν αὐτῶν τὸ μέγιστον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν κεφάλαιον τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ ὁποίου αὕτη ἠδυνήθη νὰ ἀρύηται τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν δύναμιν καὶ ὑπόστασιν αὐτῆς.

Ἡ ἀνθρωπότης ἀνεκαινίσθη οὐχὶ διὰ τοῦ καθαροῦ Ἰουδαϊσμοῦ, οὔτε διὰ τοῦ ἀρχαίου κλασικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀλλὰ διὰ τῆς συγκράσεως καὶ συγχωνεύσεως ἀμφοτέρων ἐν τῷ Ἑλληνοχριστιανικῷ πολιτισμῷ, ὅστις ἐξεδηλώθη καὶ ἀνεπτύχθη ἐν τῇ Ἑλληνοχριστιανικῇ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ καὶ ἡ πολιτικὴ νομοθεσία, καὶ οἱ κοινωνικοὶ καὶ οἰκογενειακοὶ θεσμοὶ ἐξηυγενίσθησαν καὶ ἐξηγιάσθησαν καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ νέας καὶ ὡραίας ἡμέρας πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς εὐφροσύνης καὶ εὐτυχίας.

Ἡ ἀναπόσπαστος, δυστυχῶς, ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀδυναμία καὶ πλάνη παρέσυρε πάντοτε τὴν ἀθρωπότητα ἔξω τῆς κεχαραγμένης ἄνωθεν ὁδοῦ αὐτῆς πρὸς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν καὶ ἐξ οἰκείων ἁμαρτιῶν περιέπεσεν εἰς μεγάλας δυστυχίας καὶ συμφοράς, ὧν μεγίστη ἐγένετο ὁ νῦν ἔτι τρομερὸς πόλεμος.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ τὰ πραγματικὰ τοῦ πολέμου τούτου αἴτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ μέχρι σήμερον οὐδὲν προμηνύουσιν ἀγαθὸν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι φαίνεται οὗτος ὡς προϊὸν κατατριβῆς καὶ παρακμῆς καὶ ἐκφυλισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Δὲν ἐγένετο συνέχεια τοῦ αἰωνίου πολέμου τοῦ ἀγαθοῦ κατὰ τοῦ κακοῦ, οὔτε σύγκρουσις καὶ σύρραξις ἀντιφερομένων καὶ ἐναντίων ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, ἀλλὰ μανικὴ σύγκρουσις συμφερόντων καὶ παθῶν ἀπὸ τῆς ὁποίας προέρχονται καταστροφαὶ μόνον καὶ συμφοραὶ εἰς νικητὰς καὶ ἡττημένους.

Ἐάν, ἄρα, πρόκηται ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου τούτου πολέμου νὰ προέλθῃ ἀγαθόν τι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐὰν μετὰ τὴν ζοφερὰν καὶ τρομακτικὴν καταιγίδα θὰ ἀνατείλωσι καὶ πάλιν ἡμέραι εὐδίας καὶ γαλήνης, ἡμέραι εὐτυχίας καὶ εὐφροσύνης, ὁ ἥλιος πάλιν ἐξ ἀνατολῶν θὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὰς εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι τὰ ἀπελευθερούμενα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ ἀρχαῖα ἔθνη μετὰ μακρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ νάρκην θὰ ἐπαναλάβωσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς αὐτῶν, θὰ ἀνανεώσωσι τὴν ἱστορίαν των καὶ θὰ συμβάλωσι πάλιν ἐν τῷ μέλλοντι, ὅσον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι, εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης.

Ἵνα γένηται ὁ κόσμος καινός, ἐπάναγκες εἶναι νὰ ἐκπληρώσῃ οὗτος τὴν μεγάλην καὶ πάντοτε καινὴν ἐντολὴν τῆς καθολικῆς ἀγάπης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ Θεάνθρωπος ἐσταυρώθη καὶ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Τάφου Αὐτοῦ ὡς ἀπὸ πηγῆς ζωηφόρου ἀναβλύζει ἡ ἀγάπη ἡ χριστιανική, ἡ καταρδεύουσα καὶ ἐξαγνίζουσα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην δρᾶσιν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν.

«Ἐὰν τοῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον· καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι· καὶ ἐὰν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.....Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.» (Α' Κορινθ. ιγ',—1-13).

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

Η ΛΥΣΙΣ ΜΙΑΣ ΑΠΟΡΙΑΣ

Ἀφότου τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐπελήφθη τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος, αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες κατακρατοῦνται ἐν τῷ ταχυδρομείῳ καὶ τοῦτο προξένησεν ἀπορίαν ἥτις ἤγαγεν εἰς πολλὰς ὑποθέσεις. Γεγονός τι ὅμως φαίνεται ὅτι λύει τὴν ἀπορίαν ἐντελῶς.

Ἐκ τοῦ τελευταίου ἐξωτερικοῦ ταχυδρομείου ἐκρατήθησαν ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς μέχρι τῆς π. Παρασκευῆς, τὰ ἐξ Αἰγύπτου ἑλληνικὰ φύλλα, ὅσα ἀνέγραφον τὴν συνέντευξιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Τηλεγράφου» ἐν Καΐρῳ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Πολίτου, καθ' ἣν οὗτος ἐξέθηκε τὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἕνεκα τῆς κατακρατήσεως ταύτης δὲν ἠδυνήθημεν ἐν καιρῷ νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν χαροποιὸν ἀγγελίαν, πράττομεν δὲ τοῦτο νῦν ἐν συνοπτικῇ περιλήψει. Ὁ κ. Πολίτης παρίστατο βεβαιῶν ἄνευ ἐπιφυλάξεως τὰς προσεχεῖς παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἑξῆς:

Παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Σμύρνη μετ' ἐνδοχώρας ἥτις περιλαμβάνει πληθυσμὸν 1.130.000 περίπου ψυχῶν. Ἐπίσης παρεχωρήθη ὁλόκληρος ἡ Θράκη μὲ τὴν Ἀνδριανούπολιν μέχρι τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ, μὲ ὁλόκληρον τὴν Χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πόλεως τῆς Καλλιπόλεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Ραιδεστὸς καὶ αἱ νῆσοι Ἴμβρος καὶ Τένεδος. Αἱ ἐκτάσεις αὗται, ἐντὸς τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου, ἀνέρχονται εἰς 31.000 περίπου τετρ. χιλιόμ. καὶ περιλαμβάνουσα 850.000 κατοίκους. Ἡ Ἴμβρος καὶ ἡ Τένεδος ἔχουσιν ἔκτασι 258 τετρ. χιλιόμ. καὶ περιλαμβάνουσι 13 500 κατοίκους.

Περὶ Δωδεκανήσων τί ἀπεφασίσθη κ. Ὑπουργέ;

—Αἱ Δωδεκάνησοι θὰ παραχωρηθῶσιν ὅλαι ὑπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς τῆς Ρόδου, ἥτις θὰ παραχωρηθῇ μόνον ὅταν ἡ Ἀγγλία παραχωρήσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ συναδέλφου περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εἰρηνεύσεως τῆς χώρας ὁ κ. Πολίτης ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων ὅπερ ἀπασχολεῖ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαίτατα τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις ἀποδίδει πολὺ μεγαλειτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνευσιν ἢ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιτυχίας. Θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως κατευνάσωμεν τὰ μίση καὶ τὰ π θη εἰς τρόπον ὥστε ὅλα νὰ λησμονηθῶσι. Σεῖς μᾶς ἐλέγετε προδότας, ἡμεῖς σᾶς ἐλέγαμεν προδότας. Αὔριον θὰ πανηγυρίσωμεν τὴν πραγματοποίησιν τῶν πλείστων ἐκ τῶν πόθων τῆς φυλῆς μας καὶ θὰ τείνωμεν ἀλλήλοις τὰς χεῖρας ὅπως ἐργασθῶμεν πάντες ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἀμέσως μόλις καταφθάσῃ εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἀνακοινώσῃ ἐπισήμως εἰς τὸν λαὸν τί ἐπέτυχε, θὰ δοθῇ γενικὴ ἀμνηστεία εἰς πάντας τοὺς πολιτικοὺς κατα[illegible]κους καὶ ὑποδικους, οἱ ἐκ τῶν τ. ξεων τοῦ στρατοῦ ἀπομακρυνθέντες ἀξιωματικοὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των, οἱ παυθέντες ὑπάλληλοι θὰ προσληφθῶσι πάλιν εἰς τὰς διαφόρους διοικήσεις τοῦ Κράτους καὶ τοιουτοτρόπως θὰ ἐπανέλθωμεν σὺν Θεῷ εἰς τὴν προτέραν εἰρηνικὴν περίοδον.

Ἀναφορικῶς διὰ τὰς ἐκλογάς, ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ λάβωσι χώραν τὸν προσεχῆ Αὔγουστον. Θ' ἀργήσουν, ὡς βλέπετε, ὀλίγον διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπογραφῇ ἡ μετὰ Τουρκίας Συνθήκη τῆς Εἰρήνης ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ Συνθήκη αὕτη νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς νῦν βουλῆς. Πρὸς ψήφισιν αὐτῆς θ' ἀπαιτηθῇ ὀλίγος καιρὸς διὰ τὴν ἑτοιμασίαν τῆς προκαταρκτικῆς ἐργασίας καὶ διὰ τοῦτο δὲν φρονῶ ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διεξαχθῶσιν ἐκλογαὶ πρὸ τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου. Θὰ ἔχωσι χαρακτῆρα Ἐθνοσυνελεύσεως, δηλαδὴ Συντακτ. Βουλῆς.

—Εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ταύτην θ' ἀντιπροσωπευθῶσι καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ παροικίαι τοῦ ἐξωτερικοῦ;

—Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ὁριστικὴ ἀπόφασις. Θέμα ὅμως τῆς γνώμης ὅτι θ' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐὰν δὲν συναντήσωμεν δυσκολίας ἐκ μέρους τῶν ξένων. Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς Αἰγύπτου διότι νομίζω ὅτι ἐκεῖ οὐδεμία θὰ προκύψῃ δυσκολία, ἀλλὰ δι' ἄλλα μέρη.

—Ἐὰν ἀντιπροσωπευθῶσιν αἱ παροικίαι ποῦ καὶ πῶς θὰ διεξαχθῶσιν αἱ ἐκλογαί;

—Εἰς τὰ Προξενεῖα καθ' ὃν τρόπον θὰ διεξαχθῶσι καὶ ἐν Ἑλλάδι.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἡ αὐθαίρετος ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως εἰς πάντα τὰ στάδια τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ λαοῦ πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπροξένησεν ἐνοχλήσεις καὶ ζημίας, ἀλλ' ἐγένοντο αὗται ἀνεκταὶ ἕνεκα τῆς ὑπερτέρας ἀνάγκης, ἤδη ὅμως εἰμεθα πράγματι ἐν εἰρήνῃ, καίτοι δὲ ὁ στρατιωτικὸς νόμος δὲν ἠρθη ἔτι, αἱ ἀρχαὶ ἔχουσιν δλην τὴν εὐκαιρίαν ὅπως συμπεριφέρωνται πρὸς τὸν τόπον μετὰ τῆς δεούσης περισκέψεως καὶ εὐλαβείας.

Δασικαὶ παραβάσεις.

Τὸ Δασονομ. ἀφοῦ ἐδενδροτόμησε τὰ Κυπρ. δάση, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ δενδροτομῇ ταῦτα, ἀνέσυρεν ἀπὸ τῶν ἐρμαρίων του χιλιάδας ὅλας μηνύσεων κατὰ χωρικῶν ἐπὶ δασικαῖς παραβάσεσι καὶ τὰ κωμοδικεῖα ἀσχολοῦνται εἰς τὴν προσεκδίκησιν ἀθρόαν, καὶ τοῦτο συμβαίνει μάλιστα εἰς τὴν πολυπαθῆ Καρπασίαν, τὴν ἀπογυμνωθεῖσαν σκληρῶς τῶν δασῶν αὐτῆς, πάσχουσαν δὲ σήμερον ὑπὸ σιτοδείας καὶ μέγα μέρος τῶν κατοίκων αὐτῆς τρέφεται διὰ μάζης παρασκευαζομένης ἐκ σκιλλῶν [κ. ἀβρόσκιλλα]

Δὲν ἀναλογίζεται τὸ Δασονομεῖον πόσον ἄτοπος καὶ ἄδικος εἶναι ἡ ἐνέργεια αὕτη, ὅτι ἐξηφάνισεν αὐτὸ τὰ δάση τῆς Καρπασίας ὅλης καὶ εἶτα καταμηνύει τοὺς χωρικοὺς διὰ παραβάσεις εἰς δάση μὴ ὑπάρχοντα πλέον καὶ τοῦτο ἐν διαμερίσματι λυμοκτονοῦνται ὑπὸ σιτοδείας.

Ὑπὸ συστολῆς καὶ ἐντροπῆς τοὐλάχιστον διὰ τὴν διαπραχεῖσαν δενδροτομίαν ὤφειλε νὰ βάλῃ εἰς λήθην τοιαύτας ὑποθέσεις.

Πώλησις ἀλεύρων.

Κυβερνητικὴ ἀπρονοησία περιήγαγε τὸν τόπον εἰς σιτοδείαν, διότι ἄλλως θὰ ἦτο ἡ Νῆσος σιτάρκης, ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐσπευδεν ἀκαίρως ὅλως νὰ ἐνεργήσῃ μεγάλην ἐξαγωγὴν σιτηρῶν τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1917—1918 πρὸ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1918—1919, ἥτις ἠστόχησεν ἕνεκα τῆς ἀνομβρίας τοῦ Μαρτίου, καὶ ἡ σιτοφόρος Νῆσος εὑρέθη οὕτω ἐν σιτοδείᾳ περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος καὶ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ παρόντος ἔτους.

Καίτοι εἶχε λίαν συμφέροντας προτάσεις παρὰ ἐμπόριον πρὸς εἰσαγωγὴν σίτου, ἂν ἐβοηθοῦντο οὗτοι παρ' αὐτῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας παρὰ τῶν κυβερνήσεων τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς σιτηρῶν, ἀνέλαβεν αὐτὴ τὴν εἰσαγωγὴν ἀλεύρων καὶ ἀφοῦ ἐπώλησεν εἰς τιμὰς ὑψηλὰς ἐκ τούτων εἰς ἐμπόρους, ἐπώλει καὶ ἴσα ἀντὶ τιμῶν χαμηλοτέρων ἐπὶ ζημίᾳ τῶν πελατῶν της ἐμπόρων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἑβδομάδας διεκηρύχθη ὅτι θὰ ἐπωλοῦντο παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἄλευρα πρὸς £ 2—14—0 ὁ σάκκος καὶ πλήθη χωρικῶν, ἐκ μεμακρυσμένων διαμερισμάτων προσῆλθον εἰς Λευκωσίαν πρὸς ἀγορὰν καὶ ἀφοῦ ἐπωλήθησαν τινὲς σάκκοι, ἡ πώλησις αἰφνης ἐσταμάτησε μετὰ τῆς ἀπογοητευτικῆς πληροφορίας ὅτι «δεν ὑπάρχουσιν ἄλλα», καὶ οἱ πλείστοι τούτων μετὰ πολλὰς ἡμεραργίας καὶ ταλαιπωρίας ἐδίψησε νὰ ἀπέλθωσι κενοὶ ἢ νὰ προμηθευθῶσιν ἄλευρα ἀντὶ ὑψηλῶν τιμῶν καὶ ὑπὸ ὅρους βαρεῖς.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν ἄρνησιν ταύτην ἐδόθη ὅτι αἱ ἀρχαὶ εἶχον ἄλευρα καὶ ἐπώλησαν ταῦτα ἀντὶ £ 3—12—0 τὸν σάκκον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν ἀλεύρων ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς εἶχον ὑψωθῆ. Ἡ κυβέρνησις δηλ. ἔπραξεν ὡς θὰ ἔπραττον οἱ κοινοὶ ἔμποροι, ἐνῷ ὤφειλε νὰ διανείμῃ τὰ ὑπὸ τὴν κατοχήν της ἄλευρα καὶ νὰ πωλήσῃ εἰς ἃς εἶχεν ἀγοράσει ταῦτα τιμάς, καὶ τὰ νέα ἄλευρα ἅτινα θὰ ἠγόραζε νὰ πωλήσῃ εἰς τὰς νέας τιμὰς αὐτῶν.

Εὐτυχῶς ἐγγίζει ὁ θερισμὸς τῆς κριθῆς καὶ ὁ τόπος θὰ ἀνακουφισθῇ καὶ ἃς φροντίσωσι τοὐλάχιστον οἱ ἁρμόδιοι πρὸς ἔγκαιρον διορισμὸν ἐπαρκῶν δεκατευτικῶν ὑπαλλήλων, ἵνα μὴ καταπρατῶνται οἱ σωροὶ εἰς τὰς ἀλωνάς.

Ἓν ζήτημα ἀπολυμαντικοῦ κλιβάνου.

Ἡ πόλις Κυρήνεια ἐπανειλημμένως ἐζήτησε τὴν ἐγκατάστασιν ἀπολυμαντικοῦ κλιβάνου, ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου μεγάλως ζημιᾶ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν αὐτῆς. Ἐν τέλει ἡ Κυβέρνησις προσεφέρθη νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἂν ἡ πόλις κατέθετε τὴν ἀξίαν τοῦ κλιβάνου.

Ἡ Κυρήνεια διὰ κοινῶν συνδρομῶν ἐξεκόνισε τὸ ἀναγκαῖον χρῆμα καὶ προσέφερε τοῦτο εἰς τὸν κ. Διοικητήν. Ἀλλ' ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἀπέκρουσε τοῦτο λέγουσα ὅτι «τὸ ἕλον ζήτημα εἶνε ἀκόμη ὑπὸ σκέψιν» (!!)

ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ροῦρ, περιλαμβανομένου ἐν τῇ οὐδετέρᾳ ζώνῃ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, πρὸς καταστολὴν σπάσεως τῶν ἐργατῶν, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Γαλλίας ὡς παραβίασις σχετικοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις καταγγείλασα τὴν παραβίασιν ταύτην ἐζήτησε παρὰ τῶν Συμμάχων τὴν συναίνεσιν ὅπως καταλάβῃ τὰς Γερμανικὰς πόλεις Φραγκφούρτην, Δαρμστάτην καὶ Ἔσσεν, καίτοι δὲ δὲν ἔτυχε τοιαύτης, διέταξε καὶ ἐξετελέσθη ἡ κατοχὴ τῶν ἐν λόγῳ πόλεων.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε πρὸς τὴν Γαλλίαν διακοίνωσιν δι' ἧς ἀπεδοκίμαζε τὴν μονομερῆ ταύτην ἐνέργειαν τῆς Γαλλίας καὶ οὕτω προῆλθεν ἐπεισόδιον διαταράξαν πρὸς στιγμὴν τὴν ἐγκάρδιον συνεννόησιν τῶν δύο τούτων δυνάμεων.

Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν δικαιολογοῦσα τὸ διάβημα αὐτῆς καὶ ὑπισχνουμένη ὅτι θὰ ἄρῃ τὴν κατοχὴν τῶν ἐν λόγῳ πόλεων ἅμ' ὡς ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Ροῦρ ὁ ἀποσταλεὶς ἐκεῖ γερμανικὸς στρατός.

Ἡ ἀπάντησις ἐθεωρήθη ἱκανοποιητικὴ κα

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Διὰ τηλεγραφήματός του ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τὸν Σεβ. Τοποτηρητὴν ἀνήγγειλεν ὅτι ἀφίκετο εἰς Παρισίους τῇ π. Παρασκευῇ 27]9 Ἀπριλίου, ἐκεῖ δὲ διατρίβει καὶ ὁ κ. Βενιζέλος.

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Γκαστίν» τοῦ Τεργεσταίου Λόϋδ ἀνεχώρησαν τῇ π. Δευτέρᾳ οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν κ.κ. Φ. Ζαννέτος, Ν. Κλ. Λανίτης καὶ Ν. Πασχάλης εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον ὅπου μετὰ τοῦ ἐκεῖ παραμείναντος κ. Θ. Θεοδότου θὰ ἀποτελέσωσι τὴν Κυπριακὴν Ἀποστολὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτηλεγράφησεν ἐκ Παρισίων πρὸς τὸν Σ. Τοποτηρητὴν ὑπὸ ἡμερομ. 29]11 Ἀπριλίου τὰ ἑξῆς:

«Ἐπεσκέφθημεν Βενιζέλον· ἐπανέλαβεν αἰσιοδόξους προβλέψεις ἀναλυτικώτερον».

ΑΙ ΠΑΣΧΑΛΕΙΟΙ ΕΟΡΤΑΙ

Δι' ὅλης τῆς ἁγίας ἑβδομάδος τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου πυκνὸν ἐκκλησίασμα ἐφοίτα εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας εἰς ἅπαντας τοὺς ναούς, φιλοτίμους δὲ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἐπιτροπεῖαι κατέβαλλον προσπαθείας διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ εὐπρέπειαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν εὐσεβῶν ἐράνων, καὶ τοῦτο πάνυ δικαίως, διότι αἱ ἡμέτεραι ἐκκλησίαι καὶ διὰ σχολ. τελῶν πολὺ σημαντικῶν εἶναι βεβαρημέναι καὶ εἰσφέρουσι συνδρομὰς συχνὰς εἰς σκοποὺς φιλανθρωπικούς, ὑπὸ τὰς παρούσας δὲ περιστάσεις καὶ μεγάλους εἰσηνέγκον ἐράνους ἐθνικούς.

Ἐφέτος ἐγένετο διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῶν Χριστιανικῶν ἐνοριῶν ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ Ι. Ναοῦ Ἁγ. Σάββα, μετὰ τῆς φιλαρμονικῆς παιανιζούσης πένθιμα ἐμβατήρια, ἀκολουθουμένου ὑπὸ μεγάλου πλήθους ἀμφοτέρων των φύλων. Ἡ ὁδὸς Ἁγ. Σάββα ἦτο ἐπαρκῶς φωταγωγημένη καὶ ἰδίᾳ τὸ πρὸ τοῦ Θεάτρου τμῆμα αὐτῆς ὑπὸ πλήθους ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων προνοίᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ Κινηματογράφου Πατέ.

Ἡ ἔλλειψις πυρίτιδος κατὰ τὸν πόλεμον εἶχεν ἐξαφανίσῃ ἀπὸ τῶν περιβόλων τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν ἀσχημίαν καὶ τὴν ἐνόχλησιν καὶ τὸν κίνδυνον ἐνίοτε ἀπὸ τῶν ἐκπυροσοκροτήσεων πυροκροτάλων καὶ πυροβολισμῶν οἵτινες μετὰ τῆς εἰρήνης ἐπανελήφθησαν ἐφέτος.

Ἡ Ἀνάστασις εἰς ἅπαντας τοὺς ναοὺς ἐγένετο ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος καὶ ἡ Κυριακὴ καὶ ἀκόλουθοι ἡμέραι τοῦ Πάσχα ἐπανηγυρίσθησαν εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΑΡΧ. ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ ἐθνικὴ ἑορτή, ἕνεκα τῆς συμπτώσεως αὐτῆς μὲ τὴν Ἁγίαν Τετάρτην τῶν Παθῶν ἀναβληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν π Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου ἐπανηγυρίσθη μετὰ τῆς ἐπιφυλαξεως εἰς τὸν προσδοκώμενον πανηγυρισμὸν προσεχῶν ἐθνικῶν εὐτυχημάτων.

Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἐπήχθη ἡ ἐθνικὴ σημαία ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τοῦ Γυμναστηρίου τῶν «Παγκυπρίων» χαιρετισθεῖσα ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς, ἥτις μετὰ τοῦτο διὰ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῶν Ἑλληνικῶν συνοικιῶν διελαύνουσα ἐπαιάνιζε τὸ ἐωθινὸν ἐμβατήριον.

Ἡ πόλις ἐσημαιοστολίσθη καὶ ἡ νενομισμένη δοξολογία ἐτελέσθη ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἁγ. Ἰωάννου, ἐν μεγάλῃ κόσμου συροῇ, μεθ' ἣν οἱ μαθηταὶ τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν σημαιοφοροῦντες παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν ραινόμενοι δι' ἀνθίων ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν καὶ ᾄδοντες θούρια, προηγεῖτο δὲ τῆς πομπῆς ἡ Φιλαρμονικὴ παιανίζουσα ἐπίκαιρα ἐμβατήρια. Ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν προαστείων μαθηταὶ ἀπουσίαζον, περὶ τοὺς 300.

Τοὺς παρελαύνοντας μαθητὰς προσεφώνησαν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ὁ κ. Α. Ἀρτέμης ὡς πρόξενος.

ΟΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Μετὰ μεσημβρίαν περὶ ὥραν 3 μ.μ. ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τῶν «Παγκυπρίων» ἐγένετο ἔναρξις τῶν προκηρυχθέντων ὑπὸ τοῦ Γ.Σ.Π. Ἐπαρχ. Ἀγώνων. Τὸν ἁγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ εὐλαβ. Ἔξαρχος κ. Ἱερώνυμος μετὰ τῶν Ἱερέων τῆς πόλεως, τοὺς ἀγῶνας δὲ ἐκήρυξεν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γ.Σ.Π. κ. Γεώργ. Χ" Παύλου [διηγόρος δι' ὡραίας προσλαλιᾶς.

Πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγωνίσματος ἐγένετο ἡ δρκωμοσία τῶν Προσκόπων τοῦ Π. Γυμνασίου, τούτους δὲ προσηγόρευσε παραινέσας ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος.

Οἱ Νικηταί.

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας οἱ ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ.—Πέτρος Μιχαηλίδης 11 3/5" β') Ἰωάννης Παγιάτας.

Δισκοβολία ἑλληνική.—Γεώργ. Ξενοφῶντος 29.95 μ. β') Ἰωάννης χ: Γεωργίου.

Ἅλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς.—Ἰωάννης Ταλιάνος 1.70. β') Χρ. Συμεωνίδης.

Λιθάρι.—Πολύβιος Τσιγαρίδης 15, 63 μ. β') Γ. Ξενοφῶντος.

Ἅλμα ἁπλοῦν μετὰ φορᾶς.—Π. Μιχαηλίδης 6,60 μ. β') Χρ. Συμεωνίδης καὶ Ι. Παγιάτας.

Δρόμος 1500.—Γεώργ. Χρίστου.

Δρόμος 192 μ.—Πέτρος Μιχαηλίδης καὶ Ι. Παγιάτας ἰσόπαλοι 23".

Δισκοβολία ἐλευθέρα.—Γ. Ξενοφῶντος 30.10 μ. β') Μ. Ἰωαννίδης.

Ἅλμα ἁπλοῦν ἄνευ φορᾶς.—Πέτρος Μιχαηλίδης. β') Π. Φωτιάδης.

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ.—Ι. Ταλιάνος 2, 80 μ. β') Χρ. Λοΐζίδης καὶ Γ. Κούρρης.

Σφαιροβολία.—Πολ. Τσιγαρίδης 13. 48 μ. β') Σάββας Χριστοδουλίδης.

Δρόμος 800 μ.—Ι Πανελίδης 2. 20" β') Χαρ. Παπαϊωάννου.

Οἱ τελικοὶ ἀγῶνες θὰ γένωνται πανηγυρικῶς αὔριον Πέμπτην ὥρᾳ 3 1)2 μ.μ. καὶ θὰ διανεμηθῶσι τὰ βραβεῖα.

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Μόρφου. Τῇ π. Τετάρτῃ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ νέου Δημοτ. Συμβουλίου Μόρφου ἡ ἐκλογὴ ὡς Προέδρου τοῦ καὶ τέως τοιούτου κ. Κ. Γεωργιάδου, ἀντιπροέδρου δὲ τοῦ κ. Χαρ. Θυμίδου.

Ἐν Λευκάρων πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐξελέγη ὁ κ. Ἀχιλ. Τιγγιρίδης Ἰατρός.

Ἐν Κυθρέᾳ ἐξελέγησαν πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁ κ. Κυρ. Λεμονοφίδης καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Χριστοφ. Κολοιός.

Ἐν Πόλει Χρυσοχοῦς, ἕνεκα τῆς γνωστῆς παρατυπίας περὶ τὴν ὑποβολὴν τῶν προτάσεων παρεχωρήθη νέα προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν νέων τοιούτων, καὶ ἐγένετο ἐκλογὴ διὰ ψηφοφορίας τῇ π. Πέμπτῃ 26)8 Ἀπριλίου, καθ' ἣν ἐπέτυχον οἱ κ.κ. Λοΐζος Σάββα, Μιχ. Χ" Χαραλάμπους, Κυπρικνὸς Μ. Ρωσσίδης ἐκ Πόλεως, καὶ Δημ. Χ" Ἀργυροῦ καὶ Γαβριὴλ Χ" Φιλίππου ἐκ Περιστερώνας. Τὸ νέον Δ. Συμβούλιον συνελθὸν τῇ ἐπιούσῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀνέδειξε πρόεδρον τὸν κ. Λοΐζον Σάββα καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Μιχ. Χ" Χαραλάμπους.

ΠΟΤΑΜΟΣ ΠΟΣΙΜΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἑσπέρας διακόσια μέτρα κατωτέρω τῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ Πεδιαίου καὶ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτοῦ ἀνέβλυσε μεγάλη ὕδατος πηγὴ ἐρμηνευτικῶς ρέοντος καὶ πληροῦντος τὴν κοίτην ὅλην εἰς ὕψος ἑνὸς περίπου μέτρου.

Ἀποτέλεσμα ἴσως τῆς πολυομβρίας καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν χιόνων, ἂν παραμείνῃ διαρκὴς ἡ πηγὴ αὕτη, ἐπιφυλάσσει μέγα διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὰ περίχωρα μέλλον, διότι τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῶν, καὶ λύεται οὕτω τὸ μέγιστον πρόβλημα διὰ τὴν Κύπρ. Πραγματοῦσαν ὡς ἐκ θαύματος καὶ πρὸς δόξαν τοῦ διὰ φιλανθρωπίαν Δημάρχου μας.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ἐν ἐκτάκτῳ φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερ. 29]10 Ἀπριλίου ἐγκριθέντα καὶ τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια, εἰσαχθησόμενα εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον:

1. Προϋπολογισμὸς δαπανῶν £388,812 διὰ τὴν χρῆσιν 12 μηνῶν λήγουσαν τῇ 31 Μαρτίου 1921.

2. Πίστωσις ἀναπληρωματικὴ μὴ ὑπερβαίνουσα £50,350 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τροποποίησις τοῦ περὶ συντάξεων νόμου.

4. Τροποποίησις τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τοῦ 1886.

5. Τροποποίησις τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

6. Διακανόνισις τῆς πωλήσεως καὶ κατοχῆς μαχαιρῶν.

7. Περὶ χορηγίας διπλώματος εὑρεσιτεχνίας (Patent).

8. Τροποποίησις τοῦ περὶ Ἐκκαθαριστικοῦ Γραφείου ἐν Κύπρῳ νόμου.

9. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἰδιοκτησίας νόμου τοῦ 1893.

10. Τροποποίησις τοῦ περὶ Ἐμπορικῶν Σημάτων νόμου.

11. Περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀδεσπότων κυνῶν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΥΡΙΩΝ. Οἱ βαρύποινοι δραπέται τῶν Φυλακῶν Ἰωάννης Ἰωσηφίδης καὶ Μ. Σ. Παχυιώτης, ἅμα τῇ προκηρύξει £ 100 ἀμοιβῆς δι' ἕκαστον, συνελήφθησαν ἐν Ἀκρωτηρίῳ καὶ μετεφέρθησαν εἰς Λευκωσίαν ὅπου προσαχθέντες ἐνώπιον τοῦ Πταισμαροδικείου παρεπέμφθησαν εἰς τὸ προσαχὲς Κακουργοδικεῖον.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἡ μεμορφωμένη καὶ καλλίστη Δεσποινὶς Δέσποινα Νικολάου, διδασκάλισσα ἐν Αἰγιαλούσῃ, ἐκ Κατμακλίου, καὶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Χριστοφίδης ἐκ Λεμεσοῦ, ἐν Πραιτωρίᾳ δὲ ἐμπορευόμενος ἐδώκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τῇ π. Παρασκευῇ ἀπεβίωσεν ὑπὸ συγκοπῆς χρηστὸς καὶ ἔγκριτος συμπολίτης ὁ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ἐν ἀκμῇ ἔτι τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἐκηδεύθη τῷ ἐπιόντι Σαββάτῳ πάνυ σεμνοπρεπῶς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τρυπιώτου, καὶ τὴν σορὸν αὐτοῦ περιέβαλον ἐν βαθυ πένθει ἡ σεβαστὴ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πολυπληθεῖς συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ ἄλλος κόσμος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐπικήδειον δὲ εἶπεν εὐφραδῆ καὶ ἐπίκαιρον ὁ καθηγητὴς ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ κ. Ι. Παπαποφφυρίου καὶ κατέστεψε τὴν σορόν του διὰ μακρᾶς σειρᾶς στεφάνων συγγενῶν καὶ φιλικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἄλλων συμπολιτῶν.

Ὁ μεταστὰς ἀφ' ἡμῶν πολύκλαυστος συμπολίτης τέκνον ἔγκριτου πατρὸς ἡμῖν οἰκογενείας ἐγένετο ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν μεμορφωμένων νέων καὶ ἐπεδόθη προϊμώτατα εἰς τὴν ἐμπορίαν ἐγκατασταθεὶς ἐν Μασσαλίᾳ, ὅπου εὐδοκιμώτατα διεξήγαγε τὰς ὑποθέσεις τοῦ πατρικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου καὶ ἄλλων Κυπριακῶν καταστημάτων, κατεκτήματο δὲ δικαίως τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν πάντων τῶν συναλλασσομένων μετ' αὐτοῦ.

Συζευχθεὶς μετὰ γαλλίδος ἵδρυσε καὶ διετήρησε τὸν οἶκον ἀκραιφνῶς ἑλληνικόν, ἑλληνιστὶ δὲ ἐκτρέφων καὶ ἐκπαιδεύων τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τηρῶν ἀμεταθέτως τὰ πάτρια μετὰ χαρακτηριστικῆς εὐσταθείας τιμώσης αὐτὸν καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του Κύπρον.

Τὴν ἐμπορικὴν οὐριοδρομίαν του διετάξαν ἀτυχῆς τρικυμίαι οὐχὶ ὀλιγωρήσεις, καὶ τὴν οἰκογενειακήν του εὐτυχίαν ἔθραυσαν ἀλλεπάλληλοι συμφοραί, διότι μετὰ βαθείας ἀδελφικῆς στοργῆς περιεθαλψε καὶ ἀλλεπαλλήλως ἐκήδευσε δύο αὐταδέλφους αὐτοῦ, ἐθρήνησεν ὕστερον τὸν θάνατον προσφιλεστάτου καὶ στοργικωτάτου πατρός, ἄγαν τιμωμένου παρ' ἡμῖν ὡς οἰκογενειάρχου, ὡς πολίτου καὶ ὡς ἐμπόρου.

Μετ' οὐ πολὺν χρόνον εἰς τὰς οἰκογενειακὰς ταύτας συμφορὰς προσετέθη νέα ὁ πρόωρος θάνατος πολυτίμου καὶ στοργικωτάτης συζύγου, καταλιπούσης ἀνήλικα ὀρφανὰ καὶ ὑπὸ τὸ βάρος ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν καμφθεῖς προσεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ ἡμιπληγίας, δυσιώνου προμηνύματος διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὕπαρξιν. Μετὰ χριστιανικῆς ἐγκαρτερήσεως ὑπομείνας τὰ ἀλλεπάλληλα πλήγματα μοίρας ἀδυσωπήτου ἐπέμενεν ἀγωνιζόμενος τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου πάντοτε ἐντίμως ἀλλ' οὐχὶ πάντοτε καὶ νικηφόρως ἀφωσιώθη δὲ εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του, ἀλλὰ ἡ ἀδυσώπητος μοῖρα ἔπληξεν αὐτὸν ἀγενεστέρου ἀφαιρέσασα μόλις ἡβῶντα τὸν πρεσβύτερον υἱόν του.

Ἡ συμφορὰ αὕτη ἐγένετο ὑπερτέρα τῶν δυνάμεών του καὶ τοῦ ψυχικοῦ αὐθένους του καὶ εἶχεν ὡς συνέπειαν βαρυτέραν προσβολὴν ὑπόνεας ἡμιπληγίας ἥτις κατέστησεν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν καὶ ἐζήτησε μετὰ τοῦ μόνου τέκνου καὶ τῆς πολυπαθεστάτης μητρός του παρηγορίαν ἐν τῇ γενεθλίῳ πόλει καὶ ἐν μέσῳ τῶν στοργικῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν αὐτοῦ πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου μηνὸς ἐπανελθὼν ἐκ Γαλλίας.

Ὁ βίος αὐτοῦ εὐτυχὴς γενόμενος ἐν ἀρχῇ ἀπέβη σὺν τῷ χρόνῳ ἀληθὴς τραγῳδία ὑπὸ μοίρας δυσμενοῦς, ἥτις κατεδίωξεν αὐτὸν ἀπνεῦν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν φιλτάτων του γονέων, τῶν ἀδελφῶν τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του αὐτῶν καὶ ἐν τέλει ἔπληξε καὶ αὐτὸν θανασίμως καὶ ἔφερε προώρως εἰς τὸν τάφον, ὅστις ἐγένετο ἡ λύσις καὶ κάθαρσις τῆς ἰσοβίου τραγῳδίας του.

Συμμεριζόμενοι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων πάντων τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν καὶ τὴν θλῖψιν εὐχόμεθα ὡς ἔπαθλον τοῦ ἐπιγείου τραγικοῦ βίου του τὴν αἰωνίαν μακαριότητα καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν ἄνωθεν ἀντίληψιν ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὴν παρηγορίαν ἐπὶ τὴν πολυπαθεστάτην μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Δηλοῦται ἀρμοδίως ὅτι ἡ γνωστοποιηθεῖσα προηγουμένως Φιλανθρωπικὴ Ἀγορὰ καὶ ἡ ἐκκύβευσις λαχείου ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν Ἀρμενικῶν σφαγῶν διὰ τὴν π. Τρίτην τῆς Διακαινησίμου ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῆ Τρίτην 7)20 Ἀπριλίου, γενήσονται δὲ ἀμφότεραι ἐν τῇ ἐν Λευκωσίᾳ Ἀρμενικῇ Λέσχῃ.

Λευκωσία, 31]13 Ἀπριλίου 1920.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΕ,

Ἡ χήρα Κυρία **Μαρία Νικολάου** καὶ ἡ Κα καὶ ὁ Κος **Ι. Λοβαρίδης** λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τοὺς γάμους τῶν τέκνων αὐτῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

καὶ

ΕΥΑΝΘΙΑΣ Ι. ΛΟΒΑΡΙΔΟΥ

εὐλογηθησομένους ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου οἰκίᾳ τῆς μελλονύμφου, τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 5)18 Ἀπριλίου 1920, καὶ ὥραν 10 π.μ. παρακαλοῦσι δὲ ὑμᾶς ὅπως τιμήσητε τούτους μετὰ τῆς ἀξιοτ. οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 31]13 Ἀπριλ. 1920.

ΣΗΜ. Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θὰ ἀναχωρήσωσι διὰ Κυρήνειαν, θὰ δέχωνται δὲ συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον αὐτῶν ἀπὸ τῆς 12 25 τρέχοντος μέχρι καὶ τῆς 19)2 Μαΐου 1920.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐξ ὀνόματος τοῦ συνδυασμοῦ ἅλυ ἐκφράζω δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς ἅπαντας τοὺς τιμήσαντας πάντας ἡμᾶς διὰ τῆς τιμίας λευκῆς ψήφου αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἀμείωτον ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς καταψηφίσαντας ἡμᾶς, καὶ ὑπισχνούμεθα ν' ἀνταποκριθῶμεν πρὸς τὰς ἀγαθὰς προσδοκίας τῶν πρώτων, νὰ κατακτήσωμεν δὲ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δευτέρων.

Ἐν Πόλει τῇ 28)10)4)1920.

Μετὰ τιμῆς

ΛΟΪΖΟΣ ΣΑΒΒΑ

Δήμαρχος.

ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ (ΚΟΥΠΕΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἔφθασαν ἐπὶ τέλους τὰ Κατάστιχα καὶ τὰ Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν, αἱ γνωσταὶ ποιότητες.

Λυστυχῶς ὅμως ἡ ποσότης ἡ ὁποία μᾶς ἀπεστάλη εἶναι πολὺ μικρὰ οὕτως ὥστε συντόμως θὰ πωληθοῦν καὶ πάλιν θὰ γίνῃ ἔλλειψις.

Θὰ ἦτο λοιπὸν καλὸν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ σπεύσωσι νὰ ἀγοράσωσι.

(1—1) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ.

ΔΤΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ...

ΣΠΙΡΤΑ ΠΕΤΕΒΙΝΟΥ τῆς προπολεμικῆς ποιότητος ἔφθασαν διὰ τῆς τελευταίας εὐκαιρίας καὶ πωλοῦνται εἰς τὰς ἰδίας τιμὰς τῶν Ἰαπωνικῶν.

Δοκιμάσατε καὶ παράβαλατε διὰ νὰ ἴδητε τὴν διαφορά. (8—5).

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι συνεστήσαμεν ἐμόρρυθμον ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Α. ΠΙΕΡΙΔΗΣ ΚΑΙ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ

μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν καὶ τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ κατειργασμένου ἢ ἀκατεργάστου χαλκοῦ καὶ ὀρειχάλκου, ἡ ἐν Κύπρῳ ἐπίσης ἀγορὰ κατειργασμένου ἢ ἀκατεργάστου χαλκοῦ καὶ ὀρειχάλκου ἐπὶ τῷ σκοπῷ κατασκευῆς διαφόρων χαλκίνων καὶ ὀρειχαλκίνων σκευῶν καὶ ἀγγείων καὶ ἡ πώλησις αὐτῶν ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ ἢ ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς Κύπρου.

Διάρκεια τῆς ἑταιρείας ὡρίσθη ἑξαετὴς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1920 μέχρι 1ης Ἰουνίου 1926.

Τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρείας ὡρίσθη εἰς £ 1920 ὅπερ κατετέθη ὑφ' ὅλων τῶν συμβληθέντων ἑταίρων ὡς ἐν τῷ συμβολαίῳ προβλέπεται.

Ἡ ἑταιρεία θὰ διευθύνεται καὶ διαχειρίζεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπείας ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν ἑξῆς ἑταίρων:

1) Ἀριστοδήμου Πιερίδου, 2) Κωστῆ Ἰωάννου, Καζαντζῆ, 3) Γ. Μ. Χριστοφίδου, 4) Γαβριὴλ Μαρτῆ καὶ 5) Δημητρίου Χ" Ἰωάννου.

Πάσας δὲ τὰς δικαιοπραξίας τῆς ἑταιρείας μετὰ τρίτων θὰ συνυπογράφουν μόνοι οἱ κ. κ. Ἀριστόδημος Πιερίδης καὶ Κωστῆς Ἰωάνου Καζαντζῆς.

Ἡ ὑπογραφὴ θὰ ἔχῃ ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν ἑταιρείαν

«Α. ΠΙΕΡΙΔΗΣ καὶ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ καὶ ΣΙΑ»

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΠΙΕΡΙΔΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Καζαντζῆς

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26η Μαρτ. 1920.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

ΚΩΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΠΙΕΡΙΔΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΙΕΡΗ
ΓΙΑΓΚΟΣ ΠΙΕΡΙΔΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ Μ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
Χ' ΓΑΒΡΙΗΛ ΜΑΡΤΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Χ" ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ: ΙΩΑΝΝΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ: ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Γ. ΜΑΥΡΟΣ
Χ: ΚΑΡΑΠΕΤ ΑΚΟΥΜΙΑΝ (3-2)

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ

Παραπλεύρως καφενείου Φωμᾶ Γεωργτάδου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΜΕ ΑΜΙΑΝΤΟΝ

Ποιοῦμεν γνωστὸν εἰς τὴν ἀξιότ. πελατείαν μας καὶ τὸ ἄλλο Κοινὸν ὅτι ἐπρομηθεύθημεν μεγάλην καὶ πλουσίαν ποικιλίαν δερμάτων ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ κατεσκευάσαμεν μεγάλην ποσότητα ἐτοίμων ὑποδημάτων ὅλων τῶν μεγεθῶν δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, πωλοῦμεν δὲ αὐτὰ εἰς τιμὰς πολὺ χαμηλάς. Τὰ νέα δέρματά μας εἶναι πολὺ στερεά.

Διὰ τὴν ἀρχομένην θερινὴν περίοδον κατεσκευάσαμεν μεγάλην παρακαταθήκην λευκῶν λινῶν ὑποδημάτων μὲ σόλας ἐκ δέρματος καὶ ἐξ ἀμιάντου, πολὺ στερεῶν, δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία.

Οἱ μαθηταὶ ἀς σπεύσωσι νὰ ἐξπρομηθεύθῶσι διὰ τὴν 25 Μαρτίου τὰ λευκά των ὑποδήματα ἀπὸ τὸ Κατάστημά μας, ὅπου θὰ εὕρωσιν ἕτοιμα παντὸς μεγέθους.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους ὑποδημάτων ἐπὶ παραγγελίᾳ, ἐν τυχὸν οἱ πελάται μας δὲν ἤθελον εὕρει εἰς τὴν παρακαταθήκην τῶν ἑτοίμων τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀρεσκείας των.

Ἐκτελοῦμεν, ὡσαύτως, πᾶσαν ἐπιδιόρθωσιν παλαιῶν ὑποδημάτων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τυγχάνει ἀντιπρόσωπός μας ὁ κ. Νεοκλῆς Χέπης εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁποίου πωλοῦνται πάντα τὰ εἴδη ὑποδημάτων μας.

Ἔχομεν ἀντιπροσώπους καὶ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ χωρία τῆς Νήσου. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσι μεθ' ἡμῶν προσωπικῶς.

(5—2) **Δικράν Οὐζουνιάν.**

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ἡ «Ἄλωνα» εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς